

TAM TAM

MĚSÍČNÍK ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V EXÍLU

ROČNÍK IV.

KVĚTEN

ČÍSLO

1977

9

M.R. Štefánik

N A Š E Z P R A V O D A J S T V Í

HLÁŠKA je název oddílového občasníku II. oddílu švýcarské oblasti Effretikon-Curych. Jsou v něm oznamy schůzek, listy do oddílové kroniky, legrácky a soutěže. Oddíl má rovněž výborně zorganizovanou telefonickou poplachovou štafetu, jejíž okruh dokáže proběhnout za 2 hodiny.

JINÝ, ORIGINALNÍ ZPŮSOB STYKU mezi dvěma schůzkami mají naši v Holandsku. Bratr Jan vypouští p u t o v n í k a z e t u, kde beseduje o všeličems zajímavém. Jedna strana je pro vlčata a světlušky včetně hezké pohádky. Druhá pro skauty a skautky. Na obou je plno písniček, soutěží, skečů. Přihlásit se mohou samozřejmě i mimoholandští. všele doporučujeme a rádi zprostředkujeme.

SKAUTSKÝ TELEGRAM se jmenuje občasník oddílu Německo-střed, družiny Pfungstadt.

3. schweizerisches

~~11. / 12. Juni 1977~~
11. / 12. Juni 1977 lusern

Na letošním celošvýcarském skautském festivalu písní a tanců naši curyšští tancují v krojích "Velikonoce na Slovácku." Bernští zaspívají 3 české skautské písně. Přijďte jim zatleskat !

A JESTĚ JEDNOU PRADI FOLK FEST : vyšly vybrané nahrávky z loňského Winterthuru. 2 velké desky včetně naší Poštorenské. Možno objednat přes naši redakci anebo dodáme za SFR 4,- devadesátiminutovou přehrávku na kazetě.

A DO TŘETICE : myšlenka festivalů se ujala mezinárodně. Letos v létě se koná první evropský v Efezu. Bylí jsme též pozváni, ale cena letenky je nad naše prostředky.

SETKÁNÍ III. ODDÍLU BERN s místními švýcarskými skauty bylo velmi pochvalně komentováno v lokálním tisku. Moc se líbily kroje, Česká beseda a vlastivědné pásmo. Na upomínku věnovali švýcarští skauti všem našim účastníkům po vstupence do Dopravního muzea v Lucernu

V REDAKCI JSME MĚLI SVÁTEK. Ústřední spříseženecká knihovna nás požádala o zaslání Tam-tamu. Bůh ví, kde se o něm dověděli. Náš časopis je teď ukládán na 3 místech. Ještě na švýc.sk.ústředí, kde mají skautské časopisy z celého světa a v USA, kde archivují veškerý čs.exilový tisk.

Generál Dr. Milan Rastislav Štefánik

Milan Rastislav Štefánik narodil sa 21. júla 1880 na Košariskách pri Brezovej. Študuje na lýceu v Bratislave, potom v Šoproni a v Sarvaši. Po vysokoškolských štúdiách hvezdárstva v Prahe a vo Švajčiarsku odchádza do Paríža, kde pracuje na hvezdárni v Meudone, ďalej na observatóriu na Mont Blancu, pozoruje slnko v Španielsku, Turkestane na Tahiti, v Brazílii a inde. Po vypuknutí prvej svetovej vojny 1914 vstupuje ako letec do francúzskej armády, kde dosiahne až generálsku hodnosť. Organizovaním českých a slovenských dobrovoľníkov začína je ho práca pre vytvorenie légií a jeho činnosť v národneoslobodzovacom hnutí Čechov a Slovákov v zahraničí sa dostáva na diplomatickú úroveň. Sám T.G. Masaryk svedčí o vtedajšej jeho činnosti nasledovne:

Štefánikovi umožnilo postavení ve veděckém světě, že si ve vlivných kruzích získal v Paříži mnoho přátel a autority; získal nám příznivce a přátele politické a brzy také vojenské. Mně i Benešovi upravil cestu do nejvlivnějších kanceláří politických a vojenských. Že takto a tak vlivně dovedl působit Slovák, sluší vytknout zvláště; těšil jsem

Štefánikova mohyla na Bradle

se z toho velmi - Slovák, Moravan, Čech stáli v čele zahraniční akce, která nám přinesla svobodu a samostatnost.

Samému však už nedoprial osud, aby živý vstúpil na pôdu oslobodenej vlasti, lebo tragicky zachynul v troskách havarovaného lietadla dňa 4. mája 1919 neďaleko Bratislavy. Pochovaný je na Bradle neďaleko jeho rodiska.

Štefánik bola osobnosť, ktorú nikdy nebude možné odpísať z dejín Slovákov a najmä nie z dejín vzniku Česko-Slovenskej republiky. Do politického života v novovzniknutej republike už zasiahnuť nemohol a ani ovplyvniť jej ďalší vývoj. Jeho oslobodzovaciu misiu, jeho zásluhu o vznik republiky nemohol už pošpiniť kal politicko - mocenských a osobných zápasov, ktorých sme boli svedkami v ďalšom vývoji republiky. Pre široké vrstvy sa takto stal čistým ideálom národného hrdinu a bohatiera. Jeho heslo VERIŤ, MILOVAŤ, PRACOVAŤ ukazujú mládeži tri základné cesty, ktoré vedú ku konečnému cieľu - k pravde. C-

MINI-SAFARI

FOTO JE ZÁVOD S PŘEKÁZKAMI "NAPŘÍČ AFRIKOU". JDE O TO, KDO TU-TO TRÁT CO NEJRYCHLEJI PROJDE. PŘEKÁZKY SE MUSÍ PROJÍT VE SPRÁVNÉM POŘADÍ A PŘI CHYBĚ SE MUSÍ OPAKOVAT. (KDYŽ NEMOŽEŠ PROJÍT VŠECHNY PŘEKÁZKY NEBO KDYŽ NEMÁŠ DOSTATEK PROSTORU PRO CELOU TRÁT, PROJDI JENOM TY, KTERÉ JSOU MOŽNÉ.

1 "PŘES KOPCE" (JEDNA "KOZA" NEBO NĚKOLIK ZA SEBOU)

7 "DĚL KRALE SALAMOU-NA" (VYKOPAT POKLAD, OBSAHUJE KOUZELNOU TRUBIC-KU V PAPIRKU - PRO KAŽDÉHO JEDNA ZAKOPANÁ V PÍSKU)

2 "SLOVÍ BOCHOD" PŘE-KRAČUJ KRABICE

6 "PŘEKROČENÍ ŘEKY" (PRKNO PŘES BEDÝNKU NEBO PEN STRONU)

5 "HADÍ JÁMA" (OPATRNĚ KAŽ-DŇOU HLÍKU PŘEKROČ - JESTLIŽE JEDNA SPADNE, ZASE POLOŽIT NA MÍSTO A ZNOVU ZAČÍT)

4 "POZEMNÍ CHODBA" (STA-RÉ PNEUMATIKY, KAŽDOU PNEUMATIKU PROLÉZT) NA ČARU PŘISTÁT

3 "OBŘÍ MÁVÁNÍ" (JESTLIŽE NEMÁŠ STROM, NAHRAD SKO-REM DO DÁLKY)

PROTOŽE V TOMTO ZÁVODĚ JDE O ČAS JEDNOTLIVCE, POTŘEBUJEŠ OFI-CIÁLNÍHO ČASOMĚŘIČE. TEN NEMŮŽE ZASTAVIT SVOJE STOPKY JESTLIŽE ÚČASTNÍK UŽ ZÁVOD ZAČAL. ČAS ZPĚ NE POČÍTAT OD SIGNÁLU KE STARTU AŽ DO DOSTÍŽENÍ CÍLOVÉ PÁSKY

SKAUTSKÁ SRDCE MEZI NÁMI

Naše občasná rubrika se nemusí bezpodmínečně vztahovat k organizovaným skautům. Své vzory můžeme čerpat i mimo naše hnutí. To jsem si uvědomil, když jsem četl v denním tisku, že

paní Olga F i e r z o v á

byla vyznamenána "Medailí spravedlivých", nejvyšší to izraelskou poctou pro osoby nežidovského původu. Spolu s Přemyslem Pitterem zachránila, bez ohledu na nebezpečí, za 1.okupace velké množství židovských dětí v Čechách a na Moravě před záhubou.

kazatel Přemysl Pitter zemřel před nedávnem. O jeho osobě jsme psali v minulém ročníku a naši skauti si jistě vzpomenou na jeho, jim určený článek o škodlivosti kouření na stránkách Tam-tamu.

Paní Olga Fierzová pokračuje v díle svého spolupracovníka. Jeho pozůstalost uveřejňuje ve známých "Hovorech s pisateli"

Vedení švýcarské oblasti blahopřálo této ušlechtilé ženě k vysoké poctě dopisem ze 17.ledna t.r. V těchto dnech došel pozdrav a poděkování.

- Cookie -

DRNOVÁ CHAJDA /The Little Old Sod Shanty/

1. Já tu na svém dílci, celkem vzato, bídněj život máv,
a tak vypadám dost schlíple, Pánbů ví,
myši začnou rejdit kolem sotva večer usínám,
na mým dílci v starý chajdě drnový.

Ref.: Dveře mají panty z kůže, okna nejsou zasklený,
kolem kojotí se plíží hladoví,
dovnitř vánice mně věje dírou v střeše prkený,
na mým dílci v starý chajdě drnový.

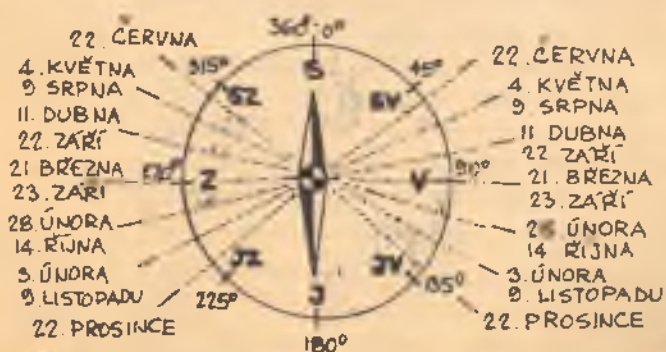
2. Kóvž jsem z domova tam na východě všel zbohatnout,
zkusit, jestli potkám štěstí - kdo to ví?
sotva napadlo mě tenkrát, že mě čeká tenhle kout,
na mým dílci v starý chajdě drnový.

3. Přece rád bych, aby se tu našla dívka laskavá,
jejíž soucít mě z tý bryndy vyloví.
Jak bych žehnal tomu andělu, že život uznává,
na mým dílci v starý chajdě drnový.

NEJZNÁMEJŠÍ SOUHVĚZDÍ LETNÍ OBLOHY

POLOHA HVĚZD :	15. ČERVNA	23 HOD.
	15. ČERVENCE	21 HOD.
	15. SRPNA	19 HOD.

- S..... SEVER
- SV..... SEVEROVÝCHOD
- V..... VÝCHOD
- JV... JIHOVÝCHOD
- J..... JIH
- JZ... JIHOZÁPAD
- Z..... ZÁPAD
- SZ... SEVERZÁPAD

ZÁPAD SLUNCE

VÝCHOD SLUNCE

LUCERNIČKA

8.

pro světlušky a včáta

duben
1977

Dubnová vláčička
obrostle trávička
majový deštěček
naroste chlebiček!

STOPOU
 ↓
 ↓
 ↓
 SVĚTLUSEK
 A VIGAT :

A NEZBYTNÝ PRO ZÁK, ÚSTAVNÍ SLIZNICE A KOSTI

B₁ PODPORUJE ČINNOST NĚRVŮ

B₂ PODPORUJE DÝCHAŇNÍ TRÁVNÍ

C ZVYŠUJE ODOLNOST PROTI NÁKAZAM, UNAVĚ A URYCHLUJE HOJENÍ RAN

D PODPORUJE STAVBU KOSTÍ

Vitamíny jsou nezbytnou složkou potravy a nesmíme na ně zapomínat. Při jejich nedostatku se snižuje naše odolnost proti infekcím, a tím i naše výkonnost. Zvláště při sportu, turistice a hrách jim dodáváme našemu tělu větší množství.

Dávky jídla se musí rozumně rozdělit, ne tedy všechny zásoby sníst hned po ránu, a pak celý den sušit pusu!

ROZDĚLENÍ DENNÍ DÁVKY POTRAVIN :

30-35 %	5 %	40 %	25-30 %
<p>SNÍDANĚ</p>	<p>PŘE SNÍ DÁV KA</p>	<p>OBĚD</p>	<p>VEČEŘE</p>

Vyrobte si jarní píšťalku

Kdepak, dnes už nejsou časy, kdy každý pořádný kluk popadl svou kudlu a vrbový proutek, nad kterým prozpěvoval: "Otloukej se píšťaličko . . .".

Vsadili bychom se, většina z vás už ani neví, jak se taková pěkná píšťalka vyrobí. Poradíme vám proto vhodný námet na jarní vycházku a klubovní schůzku: Uspořádejte závod o nejlepší vrbovou píšťalku!

Z měkké vrbové větvičky přiměřené tloušťky uříznete špalíček asi 10-15 cm dlouhý. V polovině špalíčku vyříznete vrub, hluboký pouze na sílu kůry proutku. Tuto druhou polovinu potom střenkou svého nože začnete naklepávat kolem do kola, pěkně opatrně, abyste kůru nepoškodili (obr.1.). Naklepaná kůra se oddělí od dřeva, takže stáhnete jen trubičku z kůry s vyříznutým otvorem. Ze dřeva, se kterého jste stáhli kůru, odříznete dva špalíčky (obr.2.). Jeden z nich použijeme na ucpání hořejšího konce trubičky (obr.a), druhý je nepotřebný. Trubičku navlečete zpět na odříznutý špalíček a vaše práce je skončena (obr.3.). Dovnitř píšťalky můžete dát malou kuličku nebo kousek dřeva, který při foukání vydává trilkující zvuk.

Nedejte se odradit, když se vám každá píšťalka nepovede záleží na poměru otvoru v boční stěně píšťalky a seříznutí špalíčku, který ji nahore ucpává.

Zdokonalení píšťalky ponecháváme vaší zručnosti a vynalézavosti.

(Pfa-C--a)

RADEK:

TÁBOR BUBÁKŮ

Pořád ještě věřím, že kdyby nezačal ten protivný déšť, který trvá bez přestání 3 dny a 2 noci, mohl mít náš tábor stejný průběh, jako dva předcházející tábory, kterých jsem se vloni a předloni účastnil. Ještě štěstí, že všichni máme dobré stany, do nichž neteče a tak pouze "míniatryně pro povodně"-jak Rumcajs nazval Nšo-Či, se stará o hrstku výtečnicků, kteří si suší promočené boty u kuchyně, jelikož-jak jsem už řekl-zapomněli si vzít na tábor gumáky. Dnes je sobota-šestý den tábora a na programu měl být táborák. Jenže přišel jako z hrnce, jak říkává můj dědeček. A tak bratr Peka změnil program. Všichni sedí v jídelně, která je pod jednou střešou s kuchyní, Nšo Či brnká na kytaru, zpíváme a Peka s Rumcajsem vypráví své skautské vzpomínky. Zkrátka - černá hodinka v jídelně u rozpálených kamen. Tváře všech ozařuje jednak zář ohně z nedovřených dvířek u kamen, jed-

nak petrolejka, kterou si rozžaly světlušky. Prý, aby na sebe viděly, ale vlče Šobul prohlásil, že se asi bojí t Déš trochu zeslábl, je už skoro tma a proti zataženému nebi je jen těžko rozeznat obrysy jedlí, které rámuji za potokem palouk našeho tábora. Trochu lépe je v dáli rozeznat kopec Pinda, ale kdybychom nevěděli, kde leží hrad Rámus/nahánějící nám hrůzu každovečerním hlukem, už bychom jej pro tmu neviděli.

Zrovna jsme dozpívali píseň "Vlče se nebojí nikoho", když se v kuchyni ozvala příšerná rána. Světluška Kotě která seděla nejbliže petrolejky se lekla a při tom shodila lampu, která samozřejmě shasla. Abych řekl pravdu, lekli jsme se všichni - jednak tou ranou, jednak ospení náhlou tmou. Ke cti světlušek musím napsat, že brečet nezačala žádná z nich, ale někdo z kouta vlčet. Korně Peka, který chvílku předtím šel kontrolovat hladinu Račínho potoka, který povážlivě staupal, takže hrozilo v bezpečí, že se nebudeme chodit unývat každé ráno k potku, ale že potok přijde za námi do našich stanů, přiběh s baterkou. Asi uslyšel tu ránu, ale docela určitě usly náš vylekaný řev po ní. Se světlem Pekovy baterky se řev utišil, aby se v zápětí ozval znovu. U kamen totiž stála černá příšera...

Dokračování příště

pro detektivy ~ amatéry

Dostali jsme do redakce následující nesrozumitelný - asi šifrovaný dopis. Detektivové-amatéri, pomůžete nám jej rozluštit ?

ŠIMNALENÍBOR: ÁTŠOTŠÁNESĚT
TILAKUK

lucernička

- PŘÍLOHA "STEZKY" A "TAMTAMU"

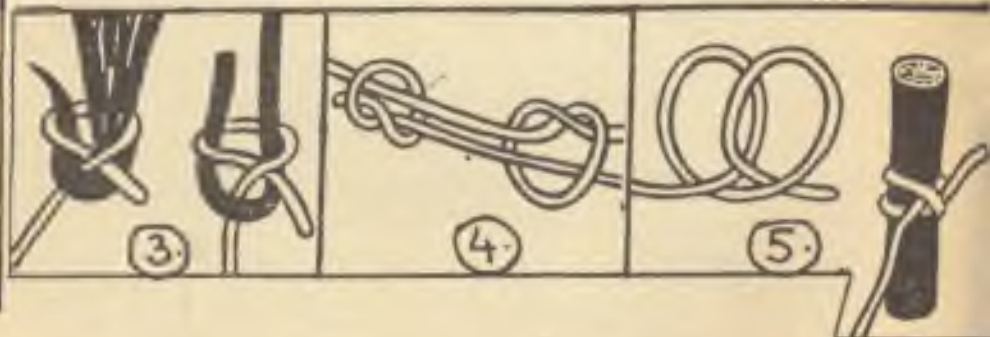
REDAKCE : RADEK + ŠTOPKA

ADRESA : STEZKA , POSTBUS 199 , 9670 WINSCHOTEN ,
NEDERLAND .

pro detektivy ~ amatéry :

Dnes otiskujeme další tři uzly, u nichž nám redakční šotek ustříhl jejich jména. Věříme, že nám naše světlušky a vlčata - detektivové-amatéri - pomohou uzly správně pojmenovat.

MAUGLI a jeho svět ...

Když se již zdálo, že je chlapec ztracen, přimluvil se za něj Balú-medvěd, který učil vlčata znát zákony džungle. K němu se připojil Bagýra, černý pardál. Vykoupil Maugliho tučným býkem, kterého dal smečce k snědku. Tak byl Maugli přijat do smečky.

Maugli rostl a sílil a učil se. Znal zákony džungle, zvířecí řeč. Byl hubitý, mrštný a silný, se svými přáteli prožil mnoho dobrodružství a příhod. Kulhavý, popálený Šir-chan se marně plížil po stopách bystrého hochy. Maugli vždy unikl.

Jednou hnán tygrem, Maugli objevil na pokraji lesa domorodou vesnici. Sám jse člověkem, neodolal vnitřní touze a odešel k lidem. Poznal však, že lidská smečka je horší než smečka vlků. Maugli se stal pasákem skotu. Vořil dobytek, kravy a býky i malá telátka na pastvu a k řece se koupal. Pokaždé se k Mauglimu připlížil vysokou travou vlk, jeden z Maugliho vlčích bratrů, takže Maugli stále věděl, co se v džungli děje.

Ten mu jednou přinesl zprávu, že Šir-chan nedaleko spí ve strně roklí s plným žaludkem. Maugli poznal, že přišel okamžik, kdy bude moci zlému tygrovci oplatit všechny úklady. Za pomoci vlků vešel stádo skotu oběma vchody do rokle. Sám jel vpředu na statném býku. Ve středu rokle spatřil Šir-chana, marně se snažícího uniknout. Rozzuřené stádo skotu se přes tygra přehnalo a udupalo ho

Když v noci úplněk měsíce ozářil poradní akálu bylo vidět Maugliho, jak stojí na stažené tygří kůži a volá zpěv vítěze. Maugli se vrátil ke smečce vlků.

Vidíte, vlčata, tak se Maugli dostal do smečky vlků a takového měl nepřítele. Silnějšího než byl sám a přece ho přemohl. To proto, že byl chytrý, že znal zákony džungle a že mu pomáhala smečka vlků. Pamatujte si, Vlčata, že síla smečky je ve vlku a síla vlka ve smečce

bratr
Hamham

LOVEC
ODBOREK

DOSTAL JSEM NOVÉ
KOLO K NAROZENINAM
SLOŽIM SI ODBORKU
CYKLISTY!

TAK PŘEDVEDY
JAK UMIŠ JET
TADY KOLEM
TOHOTO
KANÁLU!

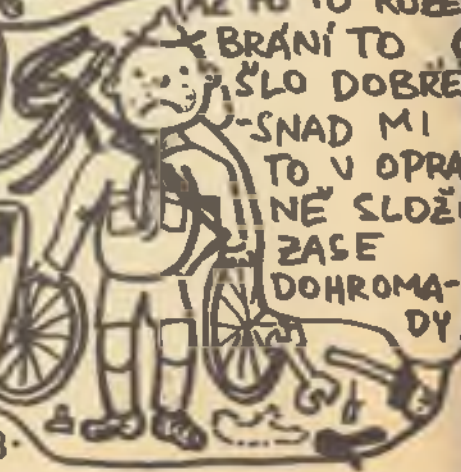
HELE, JAK JEZDÍM
BEZ DRŽENÍ!

JÍZDA POD VODOU K
ODBORCE CYKLISTY
NEPATŘÍ!

ZBLUNŮK!

TEĎ JEŠTĚ KOLO ROZ-
MONTOVAT, OČISTIT A
ZASE SLOŽIT...

ČEZ PO TO ROZE
BRÁNÍ TO
ŠLO DOBRĚ
SNAD MI
TO V OPR
NE SLOŽI
ZASE
DOHROMA-
DY!

květen 77

LUCERNIČKA

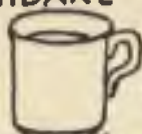
9

PŘÍLOHA
PRO SVĚTLUŠKY A VLČATA

K povídání o světluškách na straně 3.

SNÍDANĚ : DŽEM, MED

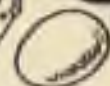
MLÉKO, KAVA,
NEBO KAKAO

CHLĚB S MÁSEM

SÝR

VEJCE

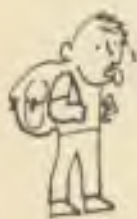
SALÁM

NEBO MASO

Ovšem, když jsme už u té snídani, je třeba si uvědomit, že rohlík s čajem ke snídani, čeká-li nás den plný pohybu a námahy, her a závodů, zrovna nestačí. Snídani musí být vydatná, abychom při hrách a závodech nebyli slabí jako mouchy, a proto raději mléko, kávu nebo kakao a chléb s máslem, marmeládou nebo medem. K vydatnější snídani patří i sýr nebo vejce, salám nebo maso.

Proti žízni při našich hrách a závodech je nejúčinnější ovoce, teplý čaj nebo polévka. Napijeme-li se dostatečně při snídani, po obědě a po večeri, snadno vydržíme bez pití dosti dlouhou dobu.

ROVNICE ŽÍZNĚ :

ŽÍZEŇ + SODOVKA, ZMRZLINA = VELKÁ ŽÍZEŇ

lucernička

příloha STEZKY a TAMTAMU pro světlušky a vlčata.

Redakce : Radek+Šťopka

Adresa: STEZKA, Postbus 199,
9670 AD WINSCHOTEN, Holland.

2.10

O SVĚTLUŠKÁCH :

Milé světlušky,

tak jako vlčata vědí leccos o svých čtyřnohých jmenovcích v přírodě - hlavně asi z Knihy džunglí, měly byste i vy znát něco o svých okřídlených jmenovkyních.

Znáte třeba jejich jídelníček ? Věděly jste, že se živí šneky ? Oběd si připraví tak, že doslova naočkuje hlemýždě zvláštní látkou, která rozředí jeho maso na jakousi polívčičku. Kruté, že ? Ale člověk je taky masožravec /a k tomu ještě býložravec a vlastně skoro všežravec. Skoro, protože není třeba hmyzožravec/. Rok 1976 - jak ostatně pamatujete z táborů - byl velmi vlhký a hlemýždi se to jen hemžilo. Svatojánské mušky měly plné stoly a spížírny.

Ale starosti mají taky. A velké ! Způsobují jim je osvětlené dálnice. Je to totiž v přírodě tak zařízeno, že beruščina lucernička láká svatojánka na svatební cestu. Ale lucerny autostrád jsou neskonale silnější, ozařují noční krajinu široko daleko. A tak se světlušky nevdaří, nezaloží rodinu a nemají broučinky a broučiničky. A to všechno kvůli těm mizerným dálnicím. Člověk - pán tvorstva - zasahuje do přírody, ale má přitom na mysli jen svůj prospěch. Mnohdy naruší důmyslný koloběh. Ale také se mu to někdy oklikou jako bumerang vrátí a klepne ho to do hlavy.

- Cookie -

RADEK:

TÁBOR BUBÁKŮ

POKRAČOVÁNÍ.

Nevím, jak Peka s Rumcajsem dosáhli, že se jekot světlušek a vlčat utišil. Nevím ani, jak dlouho to trvalo. Ještě dnes, když si na to vše vzpomenu, mám husí kůži a všechny vlasy mi stojí v pozoru. Konečně nastal trochu klid, Rumcajs rozžal plynovou lampu a Peka prohlásil: "Vždy jsem si myslel, že Nšo-Či byla indiánka s rudou kůží. Teď mám dojem, že to je černoška!" Pohledy všech se obrátily na černou příšeru u kamen. Málem jsme změněnou Nšo-Či nepoznali. Snad nám pomohlo to, že pořád ještě držela svoji kyrtaru.

"To je toho, vy bubáci jedni! Co koukáte, spadla na mne roura z kamen - lido^{vě} zvaná trouba!"

"To bych nevěřil, kolik je v ní sazí za těch pár dnů, co topíme v kamnech", uklidňoval Rumcajs doznívající jekot a skřípění zubů. "Jen nepochopím, jak ta roura mohla sama od sebe spadnout. Vždyť jsem všechny roury i s komínem sám dával dohromady".

"Právě proto, ty bubáku" odpověděla Nšo-Či, která právě teď mohla stát modelem k ilustraci svého oblíbeného bubákovského rčení.

Kdyby byla nyní světluška Jejda mlčela, asi bychom se všemu zasmáli, bubáčiice Nšo-Či by se v Račím potoku umyla a mohli jsme s lehkým srdcem jít spát. Jenže Jejda nemlčela a řekla: "Jejda, koukejte se na tu druhou rouru od kamen, co-jejda-ještě stojí. Jejda, ona je prostřelená - jejda-šípem!" Z toho, co Jejda právě pronesla, jste již jistě pochopili, jak přišla ke svému skautskému jménu. Pohlédli jsme na kamna a smích nám všem zmrzl na rtech. V hlavě se mi promítly všechny dobrodružné romány o otrávených šípech, divokých domorodcích atd. atd, které jsem četl. Skoro jsem zapomněl, že táboříme v srdce Evropy, kde snad divoši nejsou.

"Zhasněte, ať nejsme vidět a nejsme ještě víc střelení!" zapištělo vlče Šobul. "Jejda, mluv jenom za sebe", povídá Jejda a zřejmě myslela na to, že Šobul je podle ní tak trochu "střelený".

"Který bubák nám chtěl zbourat kamna?" ptala se Nšo-Či, jako kdyby to někdo z nás mohl vědět.

"Myslím, že nešlo o bourání kamen", uklidňoval napjaté ovzduší Peka, "ani o střelbu po nás. Podívejte se, na šíp je připevněný nějaký dopis!" V zápětí projelo naši "jidelno-kuchyní" další - hrůzu nahánějící zaječení.

"Já du ladší špát. Blou noč!" - prohlásilo zcela rozumně nejmenší vlče Svišť.

Musím vám vysvětlit to zaječení, jelikož rozumné prohlášení Svišťovo je nevysvětluje. To totiž Rumcajs ve snaze vytáhnout šíp s dopisem z roury od kamen, za pomněl, že v kamnech se topí, pravou rukou chytil šíp, levou rouru a neví, jestli ji napřed pustil a potom zaječel či naopak. Černá Nšo-Či raději přetrhla provázek, kterým byl dopis k šípů přivázán a na černošku celkem plyně četla česky:

VETŘELCI !

PORUŠILI JSTE KLID MÉ ŘÍŠE ! BUDU VÁS DENNĚ SLEDOVAT NA KAŽDEM VAŠEM KROKU A PRONÁSLEDOVAT; DOKUD ODTUD NEZMIZÍTE, BUDETE PŘESNĚ PLNIT MÉ ROZKAZY! ROZKAZ ČÍSLO 1.:

POHLEDETE NA RÁMUS, PADNĚTE NA KOLENA A POKLOŇTE SE MÉMU ZNAMENÍ !

OHNIVÉ X., v. r.

MĚSÍC HLÍDÁ TÁBOR
A JÁ HLÍDÁM S NÍM,
V STANĚ CHRUBE IGOR,
JÁ TO DOBRĚ VÍM.

/Z Komárovských
říkadel pro světluš-
ky a vlčata br.Radka

ZLATÝ TROJLÍSTEK:

je zvláštní zkouška pro světlušky, jako Tři orlí péra pro skautky a skauty a Tři zlaté hvězdy pro vlčata.

Podmínky: 1/Světluška zachová od budíčku do večerky-minimálně 14 hodin mlčení a půst. Jako nápoj používá pouze pitné vody.

2/Hlídá sama tábor od 23,00hod.do 2.00hodin.

Odznak se nosí na pravém rukávu nad odznaky ostatních odborných zkoušek.

TŘI ZLATÉ HVĚZDY:

je zvláštní zkouška pro vlčata-obdoba Tři orlích per skautek a skautů a Zlatého trojlístku světlušek.

Podmínky zkoušky :

1/ Vlče zachovává od budíčku do večerky - minimálně 14 hodin - naprosté mlčení a půst. Jako nápoj používá pouze pitné vody.

2/ Hlídá sám tábor od 23,00hod.do 2,00 hodin.

Odznak se nosí na pravém rukávu nad odznaky ostatních odborných zkoušek. Po získání Tři orlích per se toto označení odstraní. Všechny zvláštní zkoušky smí skládat světluška, vlče, skautka či skaut až po složení podmínek 1.stupně.

bratr
Hamham

LOVEC
ODBOREK

HAMHAM STUDUJE NA
ODBORKU BOTANIKA

STROMY, KVĚTINY, KERE - VŠECHNO JE
JASNÉ. JDE SE SKLÁDAT
ODBORKA
BOTANIKA!

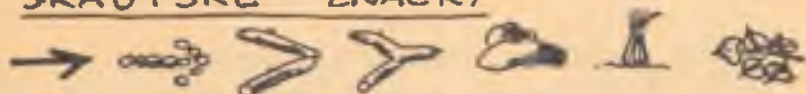
CO JE
TO?

A CO JE
TO?

TO JE KVITKO A
TO JE
NAKEJ
STROM

SKAUTSKÉ ZNAČKY

JDI TÍMTO SMĚREM !

JDI STĚLE TÍMTO
SMĚREM, DOKUD NENAJDEŠ
ZNAČKU

SPĚCHEJ !

JDI PODLE ZNAČEK
MEZI ŠÍPKAMI

TUDY NECHOŮ !

N E B E Z P E Č Í !!

ODBOČ V PRAVO !

ODBOČ VLEVO !

VRAŤ SE !

VRAŤ SE
RYCHLE !

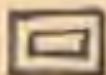
TÁBOR

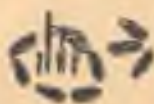
VE SNICE

DOPIS TÍMTO
SMĚREM (KROKY)

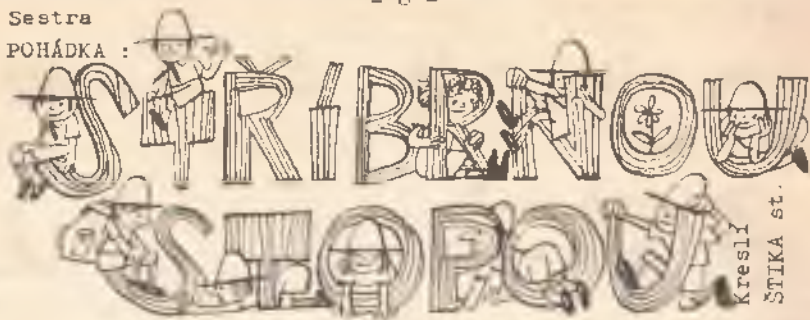
ČEKEJ ZDE !

O D E Š E L J S E M
(ČÍSLO ZNACÍ HODINY)

Sestra

POHÁDKA :

Sestra Jiskra sice říkala, že se nemáme dobrým skutky chlubit, protože Pán Ježíš řekl: "Co dělá tvá levá ruka, ať neví pravá," ale tentokrát chce, aby každá řekla své zkušenosti pro poučení a povzbuzení druhých. "Někdo neví, co dobrý skutek je. Pomáhat mamince, opatrovat mladší sourozence, pomoci kamarádce s úlohou, pilně se učit nejsou dobré skutky, ale povinnosti. Dobrý skutek je něco, co nemusíme dělat a přesto to uděláme."

Ukázalo se, že jen málo kamarádek mělo opravdivé dobré skutky. Vánočka chodila na hřiště s dítětem nemocné sousedky a ošetřovala ji. Když jí chtěl manžel té paní zaplatit, nic nechtěla, ale když jí peníze vnutí, dala je skautské družině. Sluníčko pravidelně chodí nakupovat stařence odnaproti. Ježek hraje loutkové divadlo ve školce. Slepice sbírá známky, prodává je a peníze posílá jednomu knězi do Brazílie. Četla nám jeho dopis, jak pokračuje stavba budovy, ve které se budou chudá děvčata učit šít.

Bylo to moc zajímavé. Nezajímavé bylo jen to, že já se nemohla vytrásit se žádným dobrým skutkem. Byla jsem dost smutná.

Když jsme se rozcházely, vzpomněla jsem si, že jeden velmi starý pán ze sousedství chodí každý večer pro večerník. Rozhodla jsem se, že mu jej donesu. Otevřel mi neoholený starý pán. Byl udivený, když jsem mu podávala noviny. "Ale..ale to je od tebe hezké, panenke," řekl vlídně a mrknul do novin. Tu jsem si uvědomila, že tatínek o večerníku říká, že je to hnusný škvár. "Musím ti jej zaplatit, pojd' dál," řekl starý pán. Vytáhl z kabátu peněženku. Najednou skočil ke dveřím, zamknul je a povídá: "Teď se spolu trochu pobavíme, panenke, že?"

Hrozně jsem se lekla. Měl takový divný pohled a blížil se pomaloučku ke mně tak, že jsem musela couvat ke dveřím, za nimiž jsem zahlédla rozházenou a špinavou postel. Když byl asi metr ode mne, cítila jsem, že páchne špinou. Najednou mi napadlo, že snad ani není starý. O sestře Jiskře říkám, že je stará a je jí sedmáct let. To mi blesklo hlavou a hned jsem si umínila, že se nedám do pokoje s postelí zatlačit. Uklouzla jsem bokem kolem stěny. Muž-

ský zasyčel: "Ty jsi moc divná panenka. Jenže já se ti musím odměnit..."
Zasmál se. Viděla jsem díry v jeho zkažených zubech. Zvedl se mi žaludek.
Plížila jsem se k oknu a dívala se, co bych mohla hodit na okno a rozbít
je. Ulice byla plná lidí a když někomu spadne buďk na hlavu, asi poběží
s nadáváním nahoru a zachrání mě.

Jenže buďk tam neležel. Ani nic těžkého. A ten mužský se blížil a blížil,
pomaličku, jakoby mu dělalo radost vidět vyděšené děvčátko. Když byl docela
blízko ...vzpomněla jsem si....

Vjela jsem mu prsty do očí, kopla kolenem pod břicho a když trochu odlétl,
kopla jsem ho ze všech sil ještě jednou nohou. Spadnul na zem - klíč od bytu
mu vyletěl z ruky. Bleskově jsem jej chytla, odenkla pokoj, vyběhla na scho-
dy, pak na ulici a utíkala, jakoby mě ten ošklivý chlup honil.

Utíkala jsem - k sestře Jiskře. Když mi otevřel její bratr, proběhla jsem
kolem něho a brala dva schody najednou do podkroví.

Sestra Jiskra seděla na pohovce. Padla jsem jí k nohám, objala ji a dala
se do pláče. Hladila mě a těšila, vyslechla mé hrozné dobrodružství
a řekla, že jdu-li k někomu cizímu do bytu, hlavně k pánovi, mám s sebou
vzít víc děvčat nebo velkého, silného chlapce. Lepší je tam však nechodit.
A že to musím říci tatínkovi. Bála jsem se, ale pak jsem poslechla. Tatínek
se nezlobil. Pohládl mě a povídá: "Měl jsem tě na to sám upozornit, moje
koťátko. Toho chasníka si podáme. Znáš ho. Je to povaleč. Není vůbec starý,
něco přes třicet, ale má pleš a prošedivělé vlasy..."

Toho pána opravdu zavřeli a já o tom vypravovala holkám v družině, aby si
daly pozor a nikdy k žádnému pánovi nechodili, ani se nedaly vylákat v
lese nebo v parku do samoty. Jiskra věděla, kolik mě to stojí sebezáporu,
o tom vypravovat, proto řekla hlasitě a slavnostně, že moje varování kama-
rádkám se počítá za dobrý skutek první třídy.

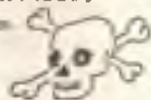

D Ě V Ě Í H L Í D K A

Na svatého Jiří připravovala výlet Žuži. A protože podle starých prarostok ten den vylézají hadi a štíři, slíbila nám svatosvatě, že upeče hady. Jenže lilo jako z konve! Šelto se nás šest, co se nebojíme čeště, ale na to pečení jsme byli věru zvědaví! Ještě, že měla Žuži ten moudrý nápad a volila jako místo srazu čekárnu malého nádraží. Vyhlížela nás v ochromné pláštěnce a v očích jí svítily veselá jiskřičky. Vydali jsme se k lesu. Rychlou chůzí jsme se zahřáli a dříve jsme skoro přestali vnímat. Brouzdali jsme se rozblácenou lesní cestou a náramně se nám líbil ten opuštěný kraj. Široko daleko nebylo vidět živé duše. Konečně po tříhodinovém pochodu jsme přišli - opět k nádraží! - "Žuži, kam nás vedeš?" - ptali jsme se udivně. Taky nám už kručelo v břiše. "No, na ty hady", odvětila Žuži suše a vecpala nás do příjiždějícího vládku. "Žádný strachy", uklidňovala nás cestou, "mámu s tátou jsem poslala na výstavu. Hady si upečeme doma v troubě!" Brzy jsme byli všichni vecpáni u Žuži v kuchyni a ve chvíli byl stůl plný kousků těsta. V těch přepychových podmínkách jsme pekli nejen hady, ale i želvy a ntáčky, pandáčky, rohlíky, preclíky, housky, domečky. Žuži nakonec vyšťachala z kredence červenou barvu a zkoušeli jsme upéci uzle, mocho-márky... ani byste nevěřili, co všechno se dá vytvořit z těsta! Zkuste si to někdy! Stačí mouka, voda, prášek do pečiva, sůl a fantazie.

C O N Á S S P O J U J E

Milá bab-čko,

píši Ti z tábora. Docela se m- tu líb-. Naše družina se naz- vá V- dry a mně říkají M- val. To proto, že jsem si vzal svého ml- šového medvídka. Jitka je v družině Netop- rů. B- dlíme ve stanu se Zb- ňkem. Je to přep- chový příb- tek, v- rob- lí jsme si i náb- tek! Ale nevím, zda b- se i Tobě l- bil. Ob- čejně vstáváme brz- a m- jeme se u potoka. Je to b- střina bl- zko lesa, ale ceatička je zarostlá b- lím a niná hlem- žď. Včera jsem dokonce klop- tl přes úlep- še. M- slal jsem, že je to zm- je, ale brz- jsem poznal svůj om- l. Při hlídce jsem při- stihl m- š, kterák se dob- vala do p- tle s chlebem. Pak jsem sl- šel je- dno vlče vzl- kat ze stanu. B- l to Pedro. Slunce už v- šlo a b- l beztak čas, ab- ch ho vzbudil na hlídku. Ale Pedro spal jako zab- tý!

Představte si, že byste takovýchle dopis napsali doopravdy ba- bišce do Československa, doplněný arciť správnými i/y! Ta by byla na vás pvěná! Zkuste si tedy chybějící i/y doplnit! Pozor, není to tak jednoduché, jsou tam chytáky. Je to opakování - základ úspěchu.

Naše zpravodajství / dokončení ze str.2 /

DO ČELA PŘEDSEDNICTVA SKAUTSKÉHO Hnutí V Evropě byl na 9.konferenci skautských svazů z 23 zemí v Irsku zvolen Dr.Andreas HENRICI v/o Pieps z Curychu. V těchto zemských svazech je organizováno půldruhého miliónu skautů a skutek. Pieps zná dobře problematiku exilového skautingu a byl též naším partnerem při jednání o stanicích naší švýcarské oblasti.

P O Z O R T Á B O R Y ! ! !

Nezapomeňte, že většině táborů končí 31.květnem termín přihlášek. Pro několik nováčků by bylo ještě místo. Z 8 našich táborů jsou 3 ve Švýcarsku, 4 v Německu a 1 v Lucembursku.

KOZÍ LOUKA JE MRTVA, ať žije V á l e n d a ! Takto si počeštili průzkumníci II.odd.Effretikon/Curych jméno obce, na jejímž katastru leží nové, velmi romantické tábořiště na břehu horního Rýna v Graubündenu. Ke Kozí louce se bohužel blíží nezadržitelně bulldozéry silničářů

VÍTÁME NA SVĚT oddíl Německo-Jihozápad. Přejeme dobrý start a příznivý vítr do plachet. Vedou ho 2 mladí nadšenci a to je dobrý počáteční kapitál. Ale dejme slovo našim dopisovatelům :

" První schůzky oddílu "Německo-Jihozápad se přes nejisté počasí zúčastnilo asi 10 dětí z různých koutů Badenska-Württemberska. Nakonec nám i počasí přálo, takže jsme mohli vyrazit na procházku v přírodě, spojenou s různými hrami, včetně lasování. Setkání dobře dopadlo, pouze jeden šotek - kandidát na světlušku - se v kruhu ostatních necítil dobře. Ačkoliv jako jediný z nás byl skoro celou cestu nesen, stýskalo se mu přesto po mamince. Už se zase všichni těšíme na příští schůzku, při které chytáme celodenní výlet a doufáme, že se vydaří ještě lépe než ta první.

Zmatky *

Uzávěrka červnového čísla je 6.6.77

Redakční kruh Tam-tamu : Cookie, Pirátka a spol.

Předplatné činí pro čtenáře z CH Fr 14,-, z ostatní Evropy DM 15,-
ze zámoří \$ 8,-

Bankovní spojení :

Schweizerische Volksbank Murten, Konto 30/10771/33 - Tschechoslowackische Pfadfinder. Postscheckkonto banky 17-988 Fribourg /Schweiz/.

Čtenáři z Německa mohou použít též konta v BRD :

Rüsselsheimer Volksbank, BLZ 500 930 00 , 6090 Rüsselsheim,

Kto.Nr.200845.02 Tschechoslowackische Pfadfinder i.d.BRD.

A.Z. 3000 Bern 1

Postretouren an :

Postfach 295

CH-8021 Zürich 1

Verband der

Tschechoslowakischen

Pfadfinder in der Schweiz.

Drnová chajda

Já tu na svém dílci, ceikem vzato, bíčnej život mám, a tak
vypadám oost schlíple, Pánbů ví, myši začnou rejoit kolem sotva
večer usínám, na mým dílci v starý chajdě arnový. Dveře mají panty
z kůže, okna nejsou zasklený, kolem kojoti se plíží hladová, dovnitř
vánice mně věje dírou v střeše prkený, na mým dílci v starý
chajdě arnový.

Úplný
text
uvnitř...
na str 5